

pagter må selvsagt inddrages i forhandlinger om et internationalt forbud mod førstegangsbrug« (Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 3473).

Senere i samme debat gentog den socialdemokratiske ordfører, at netop de to pagter må direkte inddrages i forhandlinger om dette spørgsmål, og han slog derefter til lyd for, at regeringen i NATO kan rejse spørgsmålet om atomvåbenpolitikken, herunder spørgsmålet om førstebrug (se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 3528).

Sovjetunionen og Warszawapagtlandene har for længst foreslået en aftale om afkald på førstebrug af atomvåben, og derfor er det klart, at et positivt udspil fra NATO og USA vil være vejen til afgørende gennembrud i denne sag.

Det vil også være et skridt fra vestlig side, som i allerhøjeste grad kunne være med til at forstærke mulighederne for et heldigt resultat af de påbegyndte nedrustningsforhandlinger mellem USA og Sovjet.

Som ovenfor nævnt har NATO-ledelsen hidtil været klart imod et sådant initiativ, og derfor må det være en indlysende dansk opgave at rejse spørgsmålet i NATO (f.eks. på et kommende udenrigsministermøde) i form af et konkret forslag.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør Danmark desuden meddele, at Danmark naturligvis ikke kan tage noget medansvar for en atomvåbenstrategi, der bygger på adgangen til førstebrug af atomvåben.